

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΓΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΞΥΡΩΠΟΥ
ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Τηλ. 210 8027738 e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΛΟΥΚΑ 16^{ος} Οκτωβρίου 2011 ΕΤΟΣ 4ον ΤΕΥΧΟΣ 175ον

Κυριακή 23/10/11 πρὸς Δευτέρα 24/10/11

**Ἱερά Ἄγγυρνια γιὰ τὴν
ἐπέτειο τῶν ἐγκαινίων τοῦ
Ἱεροῦ Ναοῦ μας.**

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΛΟΥΚΑ

Ο λόγος του Θεού στην ανθρωπότητα είναι σαν το σπόρο που σπέρνεται στο χώμα. Κρύβει μέσα του την δυναμική της δημιουργίας που διαρκῶς καινούργιώνει το πρόσωπο της γης. Ἐτσι παρομοίωσε ο Χριστός σήμερα την αξία του λόγου του. Γενικά, ὅμως, κάθε λόγος περί του Θεοῦ, ἀκόμα και αν δεν διδαχθεῖ ὑπάρχει ἐμφυτος σε κάθε ἄνθρωπο που οπωσδήποτε κάποτε διερωτάται ἀπὸ πού προήλθε, γιατί ὑπάρχει, και,

πού θα πάει μετὰ το θάνατό του. Αυτοὶ οἱ υπαρξιακοὶ συλλογισμοί, οδηγοῦν στο ἀναπόφευκτο ἐρώτημα «ἐάν ὑπάρχει ο Θεός και ποιά εἶναι ἡ σχέση μας με αὐτόν». Σ' αὐτή του την ἀναζήτηση ο ἄνθρωπος, στην ἀρχή προσκύνησε ἀψυχα εἰδῶλα, μυθικά τέρατα και φυσικά φαινόμενα. Ἀργότερα θεοποίησε ἥρωες και προσπαθοῦσε να τους ἐξευμενίσει. Ἡ σχέση του ἀνθρώπου με τους θεοὺς ἦταν σχέση ἐξάρτησης και ὑποταγῆς. Ἡ ζωὴ του ἀνθρώπου ἦταν παιχνίδι στα χέρια των θεῶν, ἡ μοῖρα του ἀνθρώπου παιζοταν στα ζάρια των ημιθέων. Ἀκόμα και τα παιδιά τους θυσίαζαν, προκειμένου να ἔχουν την εὐνοια των ἀθανάτων. Ἀμυδρά μόνο ξεχώριζε, κάποτε, ἡ ἀρετὴ, ελάχιστες φορές δικαιοῦνονταν ἡ δικαιοσύνη και ὅσο πλησίαζε ο κόσμος στα ιστορικά χρόνια, ἀρχισε να καταγράφει κάποιους πίνακες ἀξιών. Ἀποτελοῦσε μύχια ἐλπίδα των ἀνθρώπων ἡ προσμονὴ να γίνουν οἱ θεοὶ ὑποστηρικτές τους και δικαιοκρίτες. Κάθε λόγος μεταξύ θεῶν και ἀνθρώπων ἐδράζονταν κυρίως στο ἄλογο και σε ἐξαιρετικές περιπτώσεις στο παράλογο. Ἀκόμα και ἡ ἐλληνική διανόηση, πολὺ ἀργά ἔφτασε στο να ἀπορρίψει την μοιρολατρία του δωδεκαθεϊσμοῦ και γι' αὐτό, πολλοὶ σοφοὶ της κλασσικῆς ἀρχαιότητος κατηγορήθηκαν και κάποιοι καταδικάστηκαν γιὰ ἀθεΐα. Ἐνας δύσκολος τοκετός που ἐπὶ χιλιετίες περίμενε καρτερικά τὴ γέννηση μιας «ἄλλης σχέσης» με το Θεό.

Ἦ πλήρξαν και ἀρκετοὶ που τὴ σχέση τους με το Θεό, τὴν ἀντικατέστησαν με

την «έννοια της τύχης». Έτσι δεν κουράστηκαν να βρουν το λόγο της υπέρξεως τους, δεν χρειάστηκε να οικοδομήσουν κάποιο λόγο με το Θεό, δηλαδή, απαρνήθηκαν κάθε λογική διεργασία μαζί του και απέδωσαν τα πάντα σε μία άλλη θεότητα την «μοίρα», την «ειμαρμένη». Ήταν εκείνοι που αποποιήθηκαν κάθε ευθύνη για την πορεία της ζωής τους, «δεν φταίμε εμείς σε τίποτε» διαλαλούσαν, «είμαστε τυχαία περιστατικά, δημιουργήματα συμπτώσεων, τίποτε δεν εξαρτάται από μας».

Μην σας φαίνεται περίεργο, αλλά τέτοιοι άνθρωποι υπάρχουν και σήμερα. Άνθρωποι που δεν ψάχνουν για ποιό λόγο γεννήθηκαν, δεν συζητούν με το Θεό και νομίζουν ότι δεν θα τους ζητηθεί λόγος για το πώς διαχειρίστηκαν τη ζωή που τους δόθηκε. Είναι οι τεμπέληδες που δεν κουράζονται με γρίφους. Είναι οι ανεύθυνοι που γυρεύουν άλλοι για την ξέφρενη πορεία της ζωής τους.

Όμως, ο αρχαίος μας πρόγονος, ο σοφός Αριστοτέλης, καταδίκασε για πάντα την έννοια της τύχης και της μοίρας. Είπε, «όπου υπάρχει νούς και λόγος, εκεί υπάρχει ελάχιστη τύχη. Όπου υπάρχει πολύ τύχη, εκεί υπάρχει ελάχιστος λόγος και νούς». Οπότε ο άνθρωπος καλείται πλέον να καλλιεργήσει το μυαλό του και το λογικό του, που και τα δύο εκφράζονται με το λόγο του. Στην εποχή μας η ψευδαίσθηση της «τύχης» αντικαταστάθηκε με τον όρο «η επιστήμη». Με αυτήν προσπαθούν πολλοί να ερμηνεύσουν τον λόγο της υπέρξεως τους και να μαντέψουν το μέλλον τους. Κρατώντας το κερδί της επιστήμης νομίζουν ότι θα διαλύσουν το σκοτάδι της αγνωσίας που υπάρχει βαθύ γύρω μας. Στο τέλος καταδικάζουν και την επιστήμη σε ασφίξια και την πνίγουν σ'ένα πεδίο χωρίς ορίζοντα.

Η διδασκαλία του Ευαγγελίου αποκαλύπτει στον κόσμο τα «περί του Θεού». Ο ίδιος ο Χριστός φανερώνεται ως Λόγος του Θεού που είναι πρόσωπο και υπήρχε «εξ αρχής». Δημιούργησε τον κόσμο σε συνεργασία με το Θεό, οπότε είναι λόγος Δημιουργικός. Μας παρουσίασε την πραγματική σχέση που έχουμε με το Θεό, σχέση παιδιών προς πατέρα. Ο Θεός δεν χρειάζεται τίποτε από τους ανθρώπους. Εκείνος είναι η πηγή των αγαθών δωρεών. Δεν τιμωρεί τους ανθρώπους αλλά τους παιδαγωγεί. Δεν μας εγκαταλείπει αλλά μας περιμένει πάντοτε. Δεν μας προσκαλεί αλλά έρχεται ο ίδιος να μας συναντήσει. Ψάχνει να μας βρει και να μας επαναφέρει στην ασφάλεια και στην ξεγνοιασιά. Νίκησε και το θάνατό μας (που μόνοι μας φέραμε στον κόσμο) και μας χάρισε ανάσταση και ζωή. Για όλα αυτά βεβαιώθηκε ο κόσμος καθώς κατέγραψε τη ζωή, τη διδασκαλία, το πάθος και την Ανάσταση του Ιησού Χριστού. Κατέγραψε τις εμπειρικές, ζωντανές μαρτυρίες για εκείνον. Έτσι έγινε πραγματικότητα ότι ο λόγος του είναι «ζωντανός και δραστηκός». Εξάλλου οι ίδιοι οι εχθροί του ομολόγησαν ότι «ποτέ άλλοτε δεν μίλησε άνθρωπος, όπως εκείνος». Και σημείωσαν ότι μιλούσε «έχοντας εξουσία και όχι όπως οι Γραμματείς». Μετά το Χριστό η Εκκλησία διατήρησε προφορικά και γραπτά τον απόηχο των λόγων του. Βίωσε ότι ο λόγος του ήταν αληθινός. Οι χριστιανοί τον αξιοποίησαν σαν λυχνάρι, για να αποφεύγουν τις κακοτοπιές στο σκοτάδι. Γι αυτό, ενώ κάθε

ανθρώπινος λόγος μας βοηθά να σκεπτόμαστε, ο λόγος του Θεού μας βοηθά να ζούμε. Είναι λόγος που εξηγεί τα παρελθόντα, δίνει νόημα στα παρόντα και προετοιμάζει για τα μελλούμενα. Είναι λόγος που μας πιάνει από το χέρι μόλις γεννηθούμε και μας οδηγεί μέχρι να μας περάσει στα μετά το θάνατο. Πέρασαν δυό χιλιάδες χρόνια από τότε που ακούστηκε ο λόγος του Χριστού στη γη και μας αποκάλυψε το Θεό Πατέρα. Από τότε μέχρι σήμερα όλα άλλαξαν στον πλανήτη μας. Το μόνο που παραμένει ίδιο είναι το Ευαγγέλιο. Όσοι το πιστεύουμε, ζούμε μ' αυτό. Όσοι δεν το πιστεύουν, δεν κατάφεραν να το εξαλείψουν από τα ενδιαφέροντα των ανθρώπων. Όσοι το πολεμούν, δεν μπόρεσαν και να το εγκαταλείψουν σε σκονισμένες βιβλιοθήκες. Έρχεται και ξανάρχεται ως αφορμή, «άλλοι να πέφτουν κι άλλοι να σηκώνονται». Αποτελεί το αλάτι που νοστιμεύει τη ζωή όσων θέλουν. Κάθε καινούργια επιστήμη και κάθε νέα ανακάλυψη της τεχνολογίας, είτε θα συμφωνεί με το Ευαγγέλιο, είτε θα έρχεται σε αντίθεση με αυτό. Ο Χριστός είχε διαβεβαιώσει πως ο ουρανός και η γη θα περάσουν, όμως τα λόγια του θα μείνουν για πάντα.

Το δίλημμα πλέον υπάρχει σε μας, σήμερα. Πόσο θεωρούμε το Χριστό, Λόγο του Θεού; Πόσο αξιοποιούμε το λόγο του Θεού στη ζωή μας; Δεν είναι εύκολος λόγος, γι' αυτό μπορώ να πω: πόσο παλεύουμε με το λόγο του Θεού; Μόνο παλεύοντας με το Ευαγγέλιο μπορούμε να νιώσουμε ελεύθεροι από κάθε δουλεία, είτε εσωτερικής προελεύσεως είτε εξωτερικής. Μόνο τότε μπορούμε να καταλάβουμε την ευθύνη μας έναντι του κόσμου και απέναντι των συνανθρώπων μας. Μόνο τότε γινόμαστε κύριοι της Δημιουργίας και μπορούμε να διαφεντεύουμε το παρόν και το μέλλον μας.

Αγαπητοί μου,

Από σήμερα, ας αφήσουμε το λόγο του Θεού, σαν σπόρο να μπει στην καρδιά μας. Ας τον καλλιεργήσουμε κι ας τον αφήσουμε να μεγαλώσει για να μας προσφέρει τους καρπούς του. Ας αποφασίσουμε από σήμερα να ανοίγουμε και να διαβάζουμε, κάθε ημέρα, επί 1 ώρα το Ευαγγέλιο, που είναι γραμμένο στα ελληνικά. Η γεύση της σχέσεώς μας με το Θεό, περνάει μέσα από τις σελίδες του. Είναι κρίμα να ζούμε χωρίς Χριστό, είναι κρίμα να αγνοούμε τη σχέση μας με τον κόσμο, είναι κρίμα να φεύγουμε από αυτό τον κόσμο, χωρίς να ξέρουμε που πηγαίνουμε. Ας αφήσουμε το σπόρο να καρποφορήσει. ❖ Ο Αλεξανδρουπόλεως Άνθιμος

Περί της φορολογήσεως της Εκκλησίας

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἐλπίζουσα ὅτι ὁ δημοσιογραφικός θόρυβος, ὁ ὁποῖος προκλήθηκε χθές σχετικῶς πρὸς τὴν φορολόγησιν τῆς Ἐκκλησίας, ὀφείλεται σὲ ἔλλειψιν λεπτομεροῦς ἐνημερώσεως ὅσων τὸν προκαλέσαν,

ἐπιθυμῆ νά ἐνημερώσει δημοσίως ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, οἱ Ἱερεῖς Μητροπόλεις μέ τά ἐκκλησιαστικά τους ἰδρύματα, οἱ Ἱερεῖς Μονές καί οἱ Ἐνορίες, οἱ ὁποῖες εἶναι ξεχωριστά μεταξύ τους νομικά πρόσωπα, καταβάλλουν κάθε χρόνο στίς κατά τόπους Δ.Ο.Υ. τίς παρακάτω νομοθετημένες φορολογικές ὑποχρεώσεις τους :

1. Φόρο ἐπί τῶν κατ' ἔτος μισθωμάτων, πού εἰσπράττουν ἀπό ἀκίνητα, μέ συντελεστή 20% ἐπί τῆς ἀξίας τους,
2. Συμπληρωματικό φόρο ἐπί τῶν εἰσοδημάτων τους ἀπό οἰκοδομές καί ἐκμισθώσεις γαιῶν μέ συντελεστή 3%,
3. Προκαταβολή τοῦ φόρου (γιά τό ἐπόμενο ἔτος) μέ συντελεστή 55% ἐπί τῆς ἀξίας τοῦ παραπάνω συμπληρωματικοῦ φόρου,
4. Φόρο ἐπί τῆς ἀκινήτης περιουσίας τους μέ συντελεστή 3% ἐπί τῆς ἀντικειμενικῆς ἀξίας τους (ἐκτός ἐάν πρόκειται γιά οἰκοδομήματα λατρευτικῆς, ἐκπαιδευτικῆς, θρησκευτικῆς ἢ κοινωφελοῦς χρήσεως π.χ. Ἱ. Ναοί, γηροκομεῖα, χῶροι συσσιτίων),
5. Φόρο ἐπί τῶν κληρονομιῶν καί δωρεῶν μέ συντελεστή 0,5% ἐπί τῆς ἀξίας τους,
6. Τέλος χαρτοσήμου καί δικαιώματα ΟΓΑ συνολικοῦ ποσοστοῦ 2,40% ἐπί κάθε χρηματικῆς παροχῆς πιστῶν πρὸς τοὺς Ἱ. Ναοὺς λόγῳ ἱεροπραξιῶν.

Ἐπίσης τά παραπάνω νομικά πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας παρακρατοῦν καί ἀποδίδουν στίς Δ.Ο.Υ. τά παρακάτω φορολογικά ἔσοδα :

1. Φόρο μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν γιά τοὺς ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους καί συνεργάτες τους, πού ἀμείβονται ἀπό τόν προϋπολογισμό τους,
2. Φ.Π.Α. μέ τοὺς προβλεπομένους συντελεστές γιά ὑπηρεσίες καί ἀγαθά,
3. Φόρο εἰσοδήματος μέ συντελεστή 8% σέ ὅλα τά τιμολόγια παροχῆς ὑπηρεσιῶν,
4. Φόρο εἰσοδήματος μέ συντελεστή 4% σέ ὅλα τά δελτία ἀποστολῆς ἀγαθῶν καί μέ συντελεστή 1% γιά τά ὑγρά καύσιμα.

Τέλος, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμῆ νά τονίσει ἀφ' ἑνός ὅτι ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπό τόν φόρο ἀκινήτης περιουσίας γιά τά ἀκίνητα λατρευτικῆς, θρησκευτικῆς καί κοινωφελοῦς χρήσεως ἰσχύει ἀπό τό ἔτος 2008 γιά ὅλα τά θρησκευτά καί δόγματα, πού ἔχουν ἀκίνητη περιουσία ἐντός Ἑλλάδος καί ἀφ' ἑτέρου ὅτι, παρότι τά ἔσοδά Της προέρχονται μέχρι σήμερα ἀπό τό ὑστέρημα πιστῶν καί χρησιμοποιοῦνται γιά τήν συντήρηση τῶν θρησκευτικῶν καί κοινωφελῶν Της ἰδρυμάτων, οὐδέποτε ζήτησε κάποια ἄνιση φορολογική μεταχείριση σέ σχέση μέ τοὺς ὑπολοίπους φορολογούμενους μὴ κερδοσκοπικούς ὀργανισμούς τῆς Χώρας.

